

Häckl Zdeněk – hodnocení

Se Zdeňkem Häcklem jsem se poprvé setkal v jeho 12 letech. Od té doby jsme byli v občasném pracovním kontaktu, takže jsem mohl sledovat jeho vývoj. Na zkoušky se pod mým vedením připravoval rok, ve třídě Jiřího Kuchvála z pardubické konzervatoře, ale podařilo se mu vyhovět požadavkům zkoušky. Zdeněk má značný handicap, neboť pochází z malého městečka, oba rodiče jsou v důchodu a nemohou syna jakkoli finančně podporovat. Zdeněk má ale mimořádně pevnou vůli se ve hře na housle neustále zdokonalovat za každou cenu, takže dělí svůj čas velmi racionálně mezi zaměstnání a cvičení na housle. Aby zvládl svou finanční situaci, musí učit na ZUŠ, hrát v krematoriu a vystupovat s folklorní kapelou, jejímž je manažerem. Navíc dojíždí podle potřeby z Pardubic, protože za byt v Praze by utratil víc, než projedí. Tento kolotoč mu nezávidím.

Zdeňkův vývoj je pomalý, ale stabilní. Dopracoval se až k provedení celé partity d moll i s Ciacconou, bez výraznějšího zaváhání. Proto mu také záleží na pokračování studia houslí. Neboť jen čas jej může dovést na úroveň, na níž snad bude finančně zabezpečen natolik, aby se stal třeba atraktivní i pro nějakou soupeřnici, která bude ochotná s ním sdílet dobré i to obtížné prostě proto, že Zdeněk je mimořádně hodný a poctivý člověk. A takových je dnes čím dál méně. Jak koncert, tak práci doporučuji k přijetí.

Ivan Štraus